

Psalm 119: 129-136

Joh. 14: 15-31

Matth 24: 45-51

①

Broeder en zuster in de Heer,

*

Kijkt vanavond naar uw TV, of kijkt morgen of kijkt volgende maand naar uw TV, dan zou u vaststellen dat er **bedroevend veel pogingen** moeten ondernomen worden om **vrede** te handhaven, te bereiken of te bekomen, - of om onze ^{onze economie} 20 wankelende economie overeind te houden. Het kost ~~26~~ een heel flink stuk van hun inzet en hun energie. Goed lopende economie en vrede gaan hand in hand. Maar: wat soort vrede brengt een goed lopende economie?

Boter of
kanonnen*

Vrede: het lijkt iets waar we naar **grijpen**, waar wij naar **jagen**, waar wij naar **verlangen**, en telkens weer lijkt het iets dat voor 't **mensenvermogen onbereikbaar** is.

*

Vrede: hooggeplaatsten ondernemen wereldreizen, maken compromissen, beleggen conferenties, en proberen vrede af te dwingen, maar duurzame of standvastige vrede **wordt niet bereikt...**

*

Vrede: Heel dikwijls is het geen streefdoel meer, maar een **middel**. Want als er internationaal onrust is, dan lijdt de economie daaronder. En ook: slechte tijden maken geen goede mensen, weet je

*

Vrede lijkt meer veraf te zijn dan ooit in de geschiedenis gekend is geweest.... En let wel: het **uitblijven** van oorlog betekent **niet** dat er "in vrede geleefd" wordt. Oorlog is een **effectieve uitbarsting** van een onvrede die alang, soms tientallen

jaren bestaat.

- * **De** vredesverdragen na de eerste wereldoorlog droegen in zich reeds de kiem van de tweede wereldoorlog.
- * **Etnische onvrede**: kijkt naar het Joegoslavië van de jaren negentig.
- * **Etnische onvrede**: kijkt naar de volken van Rwanda, Burundi, en Kongo.
- **Onvrede**: kijkt naar de geschillen die de laatste decenia op de beeldbuis te zien waren: Je hoort er niets meer van. Betekent het dat daar vrede gekomen is?

- * **Alle politieke kunstgrepen ten spijt**: internationale duurzame vrede komt er niet, of is slechts van korte duur. **Alle vredesbewegingen en vredesinitiatieven ten spijt**: er blijft dreiging van terreur en wapengeweld.
- **En vrede kunt u ook niet regelen met geschenken, of vakanties, of genotsmiddelen of fuiven**: 's anderendaags.... is daar opnieuw die ontnuchterende confrontatie: onvrede.

Mrk 9:50*

Rom 12:18*

Jezus zegt: „Houdt vrede onder elkander“, en: **Paulus** schrijft: „Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen“ **Daar** zit een opdracht in, en als christen voelen wij ons aangesproken om deze opdracht in praktijk te brengen. **Er** staat ook geschreven: „Want eenieder zal met vuur gezouten worden. Het zout is goed; indien het zout echter zoutloos wordt, waarmee zult gij het smaak geven? Hebt zout in uzelf, en houdt vrede onder elkaar.“

Mrk 9:50

→ Jezus kent het mensenhart. Hij weet best waartoe het in staat is.

→ Maar die opdracht is maar een klein onderdeelje van het gebod der liefde:

Joh 15:12

„Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt gelijk Ik u heb liefgehad“.

→ • Als liefde er niet is: waar heb je nog houvast?

→ • Als liefde er niet is: daar loopt het ook met de vrede vlug fout.

→ • Als liefde als bestanddeel niet meer te vinden is, dan sta je aan 't begin van de opdoeking. mistroostigheid, ongenoegen, en beschamende roddel komen in de plaats.

→ Liefde: dat gaat van God uit. Als gelijk welke gemeenschap van Gods kinderen blijft bestaan, dan zal dat niet in de eerste plaats zijn omdat wij „mensen van goeden wil“ zijn. Dan zal dat enkel en alleen zijn omdat God in liefde samenhoudt. Niemand kan een groep van Gods kinderen samenhouden, dan God alleen.

*

• Als liefde er niet is, loopt het ook met de vrede vlug fout. Akkoorden maken geen vrede; mensen maken vrede. Wij kunnen erover nadenken: Een vredesakkoord kunt u met een dozijn handtekeningen vastleggen. Maar dat is het: inderdaad: „vastgelegde“ vrede. Wat zal daarna uw terzake - handelen zijn?

→ Vrede gaat niet uit van een kontrakt;
→ vrede gaat uit van een wijs mensenhart.

in de dagen van J. Cesar

- Een romeins senator zei eens: "Vrede kent geen prijs als men vrede wil". (J.C. antwoordde: "Laat zulke uitspraken maar aan mij over (?)")
- "En dat zou betekenen dat voor vrede betaald moet worden.
- Het zou dus toch inspanning vragen.
- Het zou dus toch... toegevingen vragen.
- Het zou dus toch... een stukje van jezelf, je energie, je trots... vragen...

X → op dat ogenblik een gedurfde uitspraak...

Simon Peres, Joods ministerpresident, zei het indertijd heel indringend: Als u vrede wilt... moet u niet naar uw vrienden gaan. Als u vrede wilt... moet u naar uw vijanden gaan... Dat zei de ministerpresident op een ogenblik dat er in Israël grote spanning was; - op een ogenblik dat hij zeer goed wist, dat iedere minuut dat hij in het openbaar zich vertoonde, hij hetzelfde lot van zijn voorganger Rabin, kon krijgen. (Rabin werd met een kogel gedood) Peres wist het: Vrede komt uit het hart van de mensen. Vijandschap ook.

- * Broeder en zuster, tot hertoe hebben wij geprobeerd te bekijken hoe "mensen" vrede, of onvrede aanpakken. En je zou zo zeggen: dat gaat - inderdaad - met wisselend succes.
- * Weet u dat Gods Woord op een heel bijzondere, en ook op een ongekend ruime manier met vrede omspringt, en ^{dat} ook met een volle maat, volop, kenbaar wil maken en meegeven

- God kent onze harten.
 - God weet welk maaksel wij zijn
 - **Merkwaardig, dat Jezus zegt: „Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u“....**
- Joh 14:27**
- „Vrede laat Ik u“: U moet weten dat God de mens op een zeer hoog niveau wil hebben.**
- U moet weten dat God iedere vredesbetrachting van de mens hoog inschat: **„Vrede laat Ik u“.** **Maar, wij zijn in verbondenheid met Christus, en dan spreekt dat ons zo bijzonder aan: „Mijn vrede geef Ik u“...**
- **Dit is een erfenis die geen sterveling ons kan geven: (achterlaten)**
- Een vrede na de overwinning van Hem, die het zwaarste leed gedragen heeft.
 - Een vrede na de overwinning van Hem, die de woorden uitsprak: **„Het is volbracht“.**
 - Een vrede waarvan Christus, de Opgestane, de grondlegger is.
- * **Als Israëlieten elkaar begroeten zit daar een wens in: „Volkomen heil“ wensen zij elkaar toe. De vredesgroet van Christus is een daad; het is een werkelijke gift! Het is een vrede die Christus ononderbroken en in elke omstandigheid bezat, en bezit.**
- * **Waarom leven wij in de eeuw van de angst? Omdat deze eeuw meent de Verlosser niet nodig te hebben. Vele malen was Zijn groet: „Vrede zij u“; of ook: „Vreest niet“; Maar deze eeuw wil niet met Hem leven. En: hoe verder de Verlosser: hoe groter de angst....**

*

Het andere schriftgedeelte dat wij gehad hebben ging over **trouw**. Mensen brengen vrede in **praktijk door trouw**.

Vrede zonder trouw = schijnvrede. En „trouw“ dat komt uit het mensenhart.

Wat ik u daarnet wilde wijsmaken: Een ondertekend vredesakkoord moet **trouw** nagevolgd worden, anders is het met de vrede rap gedaan.

*

In dat schriftgedeelte is sprake van **tweeërlei dienstknechten**: een trouwe dienstknecht, en een ontrouwe dienstknecht. Een Nederlands spreekwoord zegt: „**Als de kat van huis is dansen de muizen (op tafel)**“. Men spreekt dat zo uit omdat „op tafel“ brood, en melk, en kaas te vinden is, waarover eigenlijk de kat baas zou spelen. Het spreekwoord wordt gebruikt voor kinderen, die de gewoontes van het gezin **niet trouw** opvolgen bij de afwezigheid van de ouders.

*

Twee dienstknechten zijn „over het dienstvolk“ gesteld. **Al direct** weten wij: het gaat over „**verantwoordelijkheid**“.

De ene neemt die verantwoordelijkheid ter harte.

De andere lapt het aan zijn laars. Terwijl hij toch alle **kracht** zou moeten **putten uit het feit dat hij zijn heer verwacht**.

De ene wordt over alle bezit gesteld,

De tweede: hem vergaat het heel anders.

*

Wij willen even bekijken wat die tweede meneer **bezielt** om zo te handelen; de „ontrouwe dienstknecht“ zo wordt hij genoemd.

- „Mijn heer blijft uit“. Een onverantwoorde redenering.
- Een aantal, of een groot aantal **huisregels**, die de heer achtergelaten had, werden **genegeerd**.
- Bouwde ook een aantal eigen regels op.

„Mijn heer blijft uit“: schril **contrast** met de **waakzaamheid** waarover Gods Woord telkens opnieuw spreekt. - **Nooit denken**: „Er is nog tijd“.

Matt 24:42

Matt 24:27

„Waakt dan, want gij weet niet op welke dag uw Here komt“. Een ander vers zegt: „Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen^{zijn}“.

*

Maskers vallen weg.

*

Bijbedoelingen van onze **aanwezigheid** komen aan het licht of gaan aan splinters.

*

Dan is de vraag: „Om **Wiens** vrede hebben wij ons ingezet? - De vrede van **Christus**, die Zich gegeven heeft volledig, onbaatzuchtig, en met de totaalinzet van heel zijn Goddelijke Persoon!“

- **Of**: vrede omwille van **mijzelf**, mijn eigen gemoedsrust, mijn eigen genoegen, mijn...ego...

*

„Mijn heer blijft uit“...: De eerste stap naar het niet-respecteren van de medebroeder of medezuster.

- Hij begint zijn medeslaven (medegemeenteleden) te slaan. (= „slag“ toebrengen; = **onrecht aandoe** = vernederen; = **vernederen** van iemand die zich op een plaats bevindt, of in een positie zit van waaruit hij zich niet kan verdedigen.)

Matt 24:49

En, gemeente, daar blijft het niet bij. Jezus vertelt stap voor stap wat er gebeurt bij de gedachte "Mijn heer blijft uit". Vers 49 zegt: "...en met de dronkaards zou eten en drinken..."

De aandacht en de zorg voor de kinderen Gods verdwijnt soms helemaal. Wat omwille van het zoonschap van God naar de achtergrond geschoven was (maar nooit helemaal weg) duikt weer op: geldgierigheid, zorg voor het eigen persootje; ieder kan zijn eigen dingen invullen...

Gemeente, vrede zonder trouw: is dat geen schijnvrede? Zelig de dienstknecht die trouw wordt bevonden, en die niet in zijn hart zegt: "mijn heer blijft uit".

Matt 24:45*

"Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn dienstvolk gesteld heeft..."

Rede over de laatste dingen. Waarom zou Jezus hier op vragende manier afkomen? Leerkrachten weten dat de vragende manier (socratische...) van lesgeven een goede manier van lesgeven is. Men doet nadenken. Men stimuleert het zoeken naar antwoord.

"Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf...?"

Zou die vraag erop duiden dat er maar weinig dergelijke getrouwen zijn?

Heerszucht en eigendunk komen toch zo gauw naar boven.

Gemeente, dat laatste stukje van de Endtijdsraa gaat over "trouw". -Weest opmerkzaam: Is het niet merkwaardig hoe de "trouw" van Gods kinderen op subtiele manier ondermijnd wordt?

4 ongelovige en 't gelovige....

- Wereld en religie buigen naar elkaar toe.
 - De religie wordt werelds; de wereld wordt religieus. De wereld vraagt om mee te dansen.
 - Moeten wij ons verplicht voelen om mee te dansen?
- Eindtijd: De wetsverachting neemt toe, de liefde verkilt.

En het is maar de vraag of al die verwrongen liberale toegeeflijkheid niet daar gekomen is waar de echte liefde verkild is.

- * Wat is Uw gebedsleven? dat is mij onbekend.
- Maar zeker mag gebeden worden om wijsheid.
- Er mag gebeden worden om liefde voor het ^{Woord} zuivere
- Er mag gebeden worden om goede, Gods woord respecterende prediking.
- Er mag gebeden worden voor een aanvaardend hart.
- Er mag gebeden worden opdat God, in genade Zijn Geest over ons mag stellen, opdat wij in liefde verder zouden kunnen gaan.

Gelooft ongelooft

- * Wereld en religie buigen naar elkaar toe, maar brengt dat heil en geluk mee voor Gods kinderen? Zou dat „naar elkaar toe buigen“ niet aan de basis liggen van veel identiteitscrisis bij Gods kinderen? Aan u het antwoord.

Belyden:

- 1) Zondig zijn
- 2) Crisis!!!

- * Denkt goed na voordat ge begint mee te dansen op het ritme van een ander (want dan gaat die andere bepalen hoe gij u beweegt; dan heeft die ander u... in de hand).
- ~~Of dat vredebrengend of rustgevend is?...~~
En dat is niet rustgevend!
niet vredebrengend!

→ **Waarachtig kind Gods? Daar ben je dan vrij van! Hebt vrede in uw hart. Laat God uw wegen bepalen.**

X
of dat met
elkaar
meebewegen

*

Dat naar-elkaar-toe-buigen, of dat in-elkaar-verstrengeld-geraken, van godsdienst en wereldrages: **Gaat Gods Woord, in al zijn zuiverheid, niet messcherp in de tegen-gestelde richting? Het Woord der Waarheid haalt die twee helemaal uit elkaar:**

6pb 22:10-12 "Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht, wie vuil is, hij worde nog vuiler, wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd. Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij, om eenieder te vergelden naardat zijn werk is."

→ **Heel ernstige woorden, goed en kwaad worden tot in het zuiverste uit elkaar gedreven.**

→ **Ens moet dat telkens weer aan het nadenken zetten:**

— "Funktioneer ik goed in de gemeente?"

— "Waar ben ik mee bezig?"

— "Trek ik de mensen naar mij toe, of wijs ik hen naar de verlossing, die op Golgotha bewerkstelligd werd?"

Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de Heer over zijn dienstvolk gesteld heeft, om hun op tijd hun voedsel te geven? Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst 26 bezig zal vinden.

Gemeente, zo'n dienstknecht hoeft niet zo'n bestand van, al of niet gevestigde, uitspraken waar ik het aan 't begin over had, te raadplegen.

*

Die dienstknecht heeft vrede!

*

Die dienstknecht draagt de vrede in zich!

*

Begrijpt u, gemeente, de trouwe en verstandige slaaf is heerlijk vrij, hoeft niet toe te geven aan al die krachten die hem, in welke richting ook, willen meedrekken:

- Extreme modeverschijnselen, trends, het aanjagen van het leven....
- U als kind van God, beslist zelf, en weest als kind van God daarbij Zijn heilig verlangen indachtig.

*

Beseft, dat u als kind van God, een altijd zichtbare, maar voor de buitenwereld soms ondefinieerbare vrede in u draagt.

→

Lieve mensen, laat uw medemensen daar maar eens goed nieuwsgierig naar zijn.

Amen.